

Posudek na diplomovou práci Bc. Marcely Cihlářové – Zapojení průřezového tématu mediální výchova do výuky českého jazyka na SŠ

Autorka se ve své práci pokusila zjistit stav integrace průřezového tématu mediální výchova do výuky českého jazyka na gymnáziích a popsat jeho realizaci. Chtěla bych ocenit autorčin zájem o dané téma navzdory tomu, že mediální výchova je v RVP tématem průřezovým, tudíž není doménou pouze učitelů češtiny. Zároveň je důležité zdůraznit, že si kolegyně téma vybrala v době, kdy jsou stávající RVP platné již deset let a paralelně probíhají jejich revize. V oblasti masové komunikace a nových médií probíhá tak enormní vývoj, že není neobvyklá situace, kdy mají studenti v oblastech označovaných souhrnně jako mediální gramotnost rozvinutější kompetence než jejich učitelé. Je tedy pochopitelné, že je to zároveň oblast velmi citlivá a vyžadující velmi senzitivní přístup výzkumníka.

Autorka nejprve definuje pojmy mediální gramotnost a mediální výchova, popisuje styčné oblasti mediální výchovy a předmětu český jazyk a literatura, jedna kapitola je věnována postavení mediální výchovy v kurikulu SŠ. Cenná je kapitola o učebnicích mediální výchovy, protože ale dostupných učebnic není mnoho, doporučila bych namísto stručné charakteristiky daných materiálů udělat podrobnější analýzu s jasně vytyčenými body a zejména s možností porovnat učebnice alespoň nabídkou témat mezi sebou. Přesto kapitola přináší alespoň základní představu o dostupných materiálech.

Jádrem práce je autorčin vlastní výzkum. Tvoří ho tři poměrně podrobné případové studie založené na analýze školních vzdělávacích programů, polostrukturovaných rozhovorech s učiteli češtiny a/nebo mediální výchovy a analýze materiálu získaného prostřednictvím hospitací. Do výzkumu se zapojili celkem tři učitelé, ačkoliv autorka v přípravné fázi předpokládala účast vyššího počtu učitelů, podařilo se jí i v tomto redukovaném počtu získat dostatečně vypovídající materiál. Vhodné je i rozvrstvení učitelů týkající se zkušeností s výukou mediální výchovy, zapojen byl jak učitel považující mediální výchovu spíše za dílčí a možná i do jisté míry okrajové téma ve výuce na SŠ, tak i učitel, který mediální výchovu vyučuje jako samostatný předmět a který je zároveň v této oblasti aktivní i ve vzdělávání dalších učitelů.

K osnově polostrukturovaných rozhovorů mám několik dílčích připomínek, domnívám se, že pořadí otázek mohlo být zvoleno vhodněji, doplnila bych otázky zaměřené na vyučovací metody a didaktické postupy, některé otázky by bylo vhodné reformulovat (např. otázka *Domníváte se, že by mediálně-vzdělávací kurzy měli absolvovat všichni učitelé bez ohledu na svou aprobaci?* by dle mého názoru přinesla hodnotnější výsledky, kdyby byla širší, případně kdyby odrážela i zkušenost oslovených učitelů.

Zpracování některých částí, např. analýza ŠVP, by mohlo být přehlednější, např. formou vhodně strukturovaných tabulek.

Na textu práce je znát, že vznikala pod časovým tlakem, vyskytuje se značné množství chyb a různě závažných formulačních nedostatků.

Přes výše uvedené připomínky práci doporučuji k obhajobě, podle průběhu obhajoby navrhuji hodnocení výborně až velmi dobře.

V Praze 27. 8. 2019

Mgr. Kateřina Šormová, Ph.D.

